

amics de la sardana

de l'agrupació excursionista talaia

NOVEMBRE 1971 - VILANOVA I LA GELTRÚ

Els primers seixanta anys de la cobla "La Selvatana"

Dues cobles han estat homenatjades en data molt recent. D'una banda recordem l'homenatge de la vila comtal de Besalú a la cobla «La Principal» de La Bisbal, pel fet d'haver actuat ininterrompudament, durant vint-i-cinc anys, en la seva Festa Major. L'Ajuntament de Besalú feu ofrena als actuals professors de la cobla bisbalenca d'una medalla commemorativa.

L'altra formació musical homenatjada ha estat la cobla «La Selvatana», de Cassà de La Selva, amb motiu del seixantè aniversari de la seva fundació. La celebració d'aquest aniversari fou celebrat a Cassà de La Selva en el curs del seu tradicional aplec de la sardana. La cobla «La Selvatana» és, avui per avui, una de les agrupacions artístiques més antigues i prestigioses de tot Catalunya. Desaparegudes les velles i gairebé llegendàries formacions «Antiga Peps», de Figueres; «La Principal», de Perelada; «Agramunt» i «Els Rossinyols», de Castelló d'Empúries; «La Lira», de Torroella de Montgrí; «Petits», de Tortellà; «Moderna Llagosterenca», de Lagostera, etc., el deganat actual de les nostres cobles el posseeixen «Els Montgrins», que iniciaren la seva tasca l'any

1884, seguits de «La Principal» de La Bisbal, fundada el 1888.

«La Selvatana» nasqué l'any 1911, recollint la saba de dues altres cobles —també radicades a Cassà de la Selva— avui desaparegudes i injustament oblidades: «Unió Cassanenca» i «L'Orfeó». El seu fundador fou el mestre Pere Mercader, fill de L'Escala, instrumentista de tenora i de clarinet, que havia format part de la cobla «L'Orfeó» de Cassà i de la Banda de Música del Regiment de Girona. Compositor molt fecund, signà algunes de les seves sardanes amb el pseudònim de «Pere Calders».

La «Unió Cassanenca», havia estat guanyadora d'un concurs de cobles celebrat a Girona l'any 1897. Posteriorment assolí èxits molt notables, juntament amb la cobla «L'Orfeó» en el concurs celebrat a Barcelona (1902).

Cal recordar que «La Selvatana» en el curs del seu historial ha comptat —i encara compta— amb els serveis de professionals molt capacitats, excel·lint tradicionalment en el bloc del metall. Es clar que l'instrumentista més preuat de la cobla «La Selvatana» fou l'inimitable tenora Josep Coll, qui pertanyé a aquest conjunt des del 1914 fins al 1922, retor-

nant-hi l'any 1940. El mestre Coll també havia estat component de dues altres cobles de Cassà: «Unió Cassanenca» i «La Principal».

Altres figures vinculades a la cobla «La Selvatana» han estat el seu antic director artístic, mestre Albertí, músic molt competent i compositor de gran relleu; el flabiolaire Francesc Cortada; l'ex-primer trompeta Comadevall; l'ex-primer tible, Joan Parés, etc. En aquests moments cal recordar els noms del seu primer tenora, Josep Mir; el primer trombó i capdavanter artístic, Pere Fontàs; el seu primer fiscorn, etc.

El mestre Coll residí a Cassà en els darrers anys de la seva vida (un

cop hagué abandonat la cobla «Barcelona»), i per aquest fet «La Selvatana» es convertí en la principal difusora de les seves sardanes.

Actualment, «La Selvatana» constitueix una de les agrupacions musicals més notables de la nostra terra, fent honor al seu brillantíssim passat artístic. Ha editat diverses gravacions en disc per a les cases «Regal», «Belter» i «Canigó-Sayton». Tal vegada serà escaient de recordar que en el temps que era dirigida pel mestre Albertí, «La Selvatana» en la seva formació de jazz, edità un disc de música lleugera («Arlequín»).

E. MOLERO i PUJOS

Lliçó magistral de la Sardana (II)

Continuació de la lliçó pronunciada a Lloret de Mar per l'escriptor Esteve Fàbregas, començada a publicar en el número anterior.

DANSA I SIMBOL

A la sardana hi batega la manera de ser, les característiques essencials del poble català que l'ha creada. I així la sardana —diguem-ho una vegada més, a cor amb tants poetes, prosadors, músics, assagistes i sociòlegs com ho proclamen— és un codi vivent de seny i de mesura. L'ordre, la claredat, l'hormonia, la proporció, l'honestitat, s'hi donen les mans.

També s'ha dit, i és cert, que la sardana és amor. I l'amor condueix a l'afirmació d'allò que un estima. I un amor a tot, un amor tan ampli com el que enclou la nostra dansa, porta sovint a l'afirmació de principis oposats, de contraris que s'han d'harmonitzar i unir entre ells. Aquesta actitud afirmativa i conciliatòria fa l'home complet, fa completes les comunitats, les arts i les obres de l'es-

perit, i fa també rica i plena la sardana. En la nostra «Rotllana gloriosa», en la nostra «Corona gegant», es realitza aquest ideal suprem de plenitud i d'equilibri. I així, en la dansa catalana, es lliguen el particular amb l'universal, la llibertat amb l'autoritat, la passió amb la raó, la grandesa amb la mesura, la complexitat amb la simplicitat, la serietat amb la diversió, la tradició amb la modernitat. En la sardana, «el rigor no aixafa el sensible; la solidesa no mata la frescor; el càlcul no ofega l'espontani, ni la justesa el lirisme», com volia per a la seva pintura Josep de Togores, aquell gran artista català.

A la llum de la lògica, de l'estètica i de l'ètica, la sardana és veritat, és bellesa i és bondat; és un llenguatge per a tothom i un cos de doctrina. Es, realment, com diu el Manifest Sardanista, «la imatge ideal d'un món nou».

I si Lacordaire predicava: «No digueu pas: 'Vull salvar-me', digueu:

'Vull salvar el món'. Aquest és l'únic horitzó digne d'un cristià. Perquè és l'horitzó digne de la caritat». I si Henri Massis escrivia: «De què sofrim? Dels nostres diversos pensaments, de les nostres lleis diferents, de les nostres ciències desiguals, de les nostres morals particulars, de les nostres educacions diverses; el que nosaltres necessitem és una gran veritat ordenadora, una veritat que ens restableixi les tradicions espirituals, on retrobarem la prometença dels nostres destins civilitzadors». Es na-

tural, doncs, que els sardanistes, informats d'un esperit cristià, oberts a les necessitats dels altres, conscients que la norma i les idees representades en la sardana poden fer bé a molts i a molt diversos semblants nostres, tot duent-los un reflex prometedor d'aquesta veritat ordenatriu que la humanitat enyora, és natural —repetim— que vulguin «acoblar-se amb els qui arreu del món lluiten per assolir aquest ideal humà, tot aportant-hi un missatge net, clar i concret».

CAMPAMENT-APLEC DE TARDOR

En l'audició de Lurdes, del dia 3 d'octubre, a càrrec de la Cobla Sitgetana, fou estrenada la sardana «Aplec de Lurdes», l'autor de la qual és Antoni Vilarroya, el jove instrumentista del contrabaix de l'esmentada Cobla, la qual sardana fou acompanyada amb mostres de complaença per

les moltes persones que l'escoltaren, tant per l'acurada matisació com per la bellesa d'alguns dels seus motius.

Desitgem que el treball de composició del músic sitgetà vagi endavant. Perquè la nostra dansa no ha d'ésser patrimoni únicament dels grans compositors que foren, que son història, sinó dels homes actuals que l'estimen i que tenen capacitat per dir-hi la seva paraula musical. Per molts anys!

Audició del mes de Novembre

En ocasió de la Fira tindrà lloc el diumenge dia 17, a les 12'30 del migdia, a la Rambla, davant del Teatre Principal a càrrec de la COBLA SITGETANA.

MIRIM

Articles de pell i skay
Bosses - Cinturons
Carteres - Bitlleters
Maletes - Estoigs
Guants - Moneders
Articles de regal

Gral. Mola, 11

XARCUTERIA
i
FORMATGERIA

Casa Gil

Plaça Alcàsser de Toledo, 5
Tel. 893 19 37

MUEBLES Y CONFECCION

Renovamos calidad,
pero... los precios
continúan más y más
baratos

PANTALONES 199 y 350 TRAJES 1.500